„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na 1 kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseryi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nro. 167. Poniedziałek 22. Lipca 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Ateny, 20. lipca. Utworzoną została eskadra kreteńska złożona z 5 parowców o 30 działach do ścigania okrętów tureckich.

Paryż, 21. lipca. Dzisiejszy „Monitor wieczorny“ donosi, że Cesarzowa pojechała na Havre do Anglii. Krol bawarski ma przybyć do Paryża dziś wieczór.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 8. lipca b. r. raczył najmiłościwiej mianować tajnego radzcę Emanuela Henryka Komers-Lindenbach prezydentem wyższego sądu krajowego we Lwowie.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dn. 14. b. m. raczył najmiłościwiej nadać srebrny krzyż zasługi Józefowi Streit, portyerowi w dworcu kolei w Czerniowcach za uratowanie kilku tonących.

Dnia 18. b. m. wyszły z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłane zostały zeszyty XXXVII. i XXXVIII. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt XXXVII. zawiera:

Nr. 92. Traktat pomiędzy Austryą a Bawaryą z 4. czerwca 1867, względem budowy i ruchu kolei żelaznej z Mnichowa na Braunau do kolei żelaznej imienia Cesarzowej Elżbiety pod Neumarkt (zawarty w Wiedniu dnia 4 czerwca 1867; ratyfikowany przez Jego c. k. Apost. Mość dn. 29. czerwca 1867; ratyfikacye wymieniano w Wiedniu dn. 3. lipca 1867).

Nr. 93. Protokół z 4. czerwca 1867 do traktatu między Austryą a Bawaryą z 4 czerwca 1867 (D. u. p. Nr. 92) względem budowy i ruchu kolei żelaznej z Mnichowa na Braunau do kolei żelaznej imienia Cesarzowej Elżbiety pod Neumarkt.

Zeszyt XXXVIII. zawiera:

Nr. 94. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 8. lipca 1867, względem zniesienia urzędów kontroli w Böhmisch-Kamnitz i Schluckenau w Czechach.

Nr. 95. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 11. lipca 1867, względem upoważnienia pobocznych urzędów celnych drugiej klasy w Patzdorf w Czechach do manipulacyi celnej przy wywozie piwa z zastrzeżeniem zwrotu opłaty.

Nr. 96. Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i skarbu z 13. lipca 1867, względem kontroli nad władzami opiekuńczemi i kasami sierocińskiemi przy zwrocie kapitałów sierocińskich; ważne dla wszystkich królestw i krajów nie należących do korony węgierskiej.

Nr. 97. Ustawa z 16. lipca 1867, względem wysłania deputacyi rady państwa do negocyowania z sejmem węgierskim,

Nr. 98. Ustawa z 16. lipca 1867, względem zmiany §. 13. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z 26. lutego 1861, ważna dla Czech, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii, Szląska, Tyrolu i Vorarlberga, Istryi, Gorycyi i Gradyski, tudzież miasta Tryestu z obwodem.

Część nieurzędowa.

Dwudzieste posiedzenie izby deputowanych rady państwa odbyło się dnia 16go b. m. pod prezydencyą Dr. Giskry. Na ławie ministeryalnej zasiadają Ich Excel. kanclerz państwa bar. Beust i ministrowie Taaffe i Hye.

Najsamprzód przedłożono dwie petycye, jedną pragskiego komitetu dla fabrykacyi cukru w sprawie wybudowania kolei z Pragi do Eger, drugą przemysłowców okręgu Hallein o rozpoczęcie kolei żelaznej z Hallein do Salzburga.

Deputowany Ljubissa interpeluje ministerstwo finansów, czyli rząd, uwzględniając smutne położenie Dalmacyi spowodowane tem, że toż Królestwo cło przywozowe srebrem a nie papierowemi pieniędzmi opłacać musi, przedłoży radzie państwa ustawę, któraby temu złemu zapobiegła.

Minister Taaffe podaje izbie projekta do ustawy względem stowarzyszeń, jako przedłożenie rządowe do konstytucyjnego traktowania.

Następnie przechodzi izba do porządku dziennego, to jest do sprawozdania komisyi wysadzonej do obrad wstępnych nad projektem do ustawy karnej.

Pierwszy głos zabiera sprawozdawca komisyi Dr. Mühlfeld, i uzasadnia argumentami postawione przez komisyę wnioski. Pierwszy wniosek żąda aby w nowej ustawie karnej zachować podział tylko na zbrodnie i przestępstwa, zamiast dotychczasowego podziału na zbrodnie, przestępstwa i wykroczenia. W debacie, która się wywiązała nad tym wnioskiem przemawiał Dr. Waser przeciw, minister Hye zaś za przyjęciem wniosku komisyi. Przy głosowaniu zostajo wniosek komisyi znaczną większością przyjęty.

Dr. Mühlfeld motywuje drugi wniosek: „Wysoka izba raczy uchwalić, aby w nowej ustawie karnej kara śmierci została zniesioną, zaś czy i jak dalece kara śmierci ma być zachowaną w przypadkach wojny lub buntu morskiego, zostawia się prawom wojennym i morskim, a co do zastosowania kary śmierci w razie zaprowadzenia sądów doraźnych orzekać ma ustawa o postępowaniu karnem.“ W argumentacyi swojej za zniesieniem kary śmierci kładzie Dr. Mühlfeld główny nacisk z jednej strony na ludzką omylność sędziów, a z drugiej strony na to, że oskarżonym nigdy nie należy przez karę śmierci odbierać możności poprawy.

Drugi ten wniosek wywołał żwawą, a nawet dosyć zaciętą dyskusyę. Za wnioskiem komisyi przemawiali: Tschabusznigg, Pratobevera, Schindler, Herbst; przeciw: Limbek, Leonardi, Kuranda, Giovanelli, Ryger i Landesberger.

Dr. Limbeck przemawia przeciwko wnioskowi komisyi i występuje jako bezwględny przeciwnik zniesienia kary śmierci.

Dr. Tschabuschnigg odwołuje się na swoją 35 letnią praktykę sędziowską i wykazuje, od jakich to drobnych okoliczności zależy czasem orzeczenie kary śmierci. Zbrodniarz i tak może uniknąć wyroku kary śmierci, jeśli się tylko nie przyznaje do morderstwa. Oświadcza się więc przeciwko karze smierci.

Baron Pratobevera w bardzo umiarkowanej, ale przekonywającej mowie oświadcza sie za zniesieniem kary śmierci.

Dr. Kuranda upatruje we wniosku komisyi zniesienie kary śmierci za zbrodnie zwyczajne, lecz nie widzi w nim żadnej rękojmi zniesienia tej kary za zbrodnie polityczne.

W tym samym kierunku mówił Dr. Ryger.

Dr. Herast w mowie, która może była najlepszą ze wszystkich, a Dr. Schindler bardzo poetycznie bronili wniosku komisyi.

Minister Hye wystąpił za utrzymaniem kary śmierci.

W końcu Dr. Mühlfeld w improwizowanej mowie zbijał zarzuty pojedyńczych mowców, zwracając się szczególnie przeciwko Kurandzie, i wykazał, że komisya nie przypuszczała wcale, aby ją posądzono o zamiar zatrzymania kary śmierci za zbrodnie polityczne.

Przy głosowaniu wniosek komisyi upadł, kara śmierci zatrzymaną została 79 głosami przeciw 56. Głosowali przeciw wnioskowi komisyi Ich Excel. ministrowie Beust i Taaffe, cała prawica i część centrum, jak również wszyscy deputowani galicyjscy, z wyjątkiem kilku, którzy wyszli ze sali obrad, aby nie dać głosu ani za, ani przeciw.

Przyszłe posiedzenie we czwartek. Na porządku dziennym dalszy ciąg debaty nad wnioskami komisyi do ustawy karnej, sprawozdanie komisyi finansowej i wyznań, wniesienie noweli do ustawy karnej przez ministra sprawiedliwości.

Z Pesztu donoszą, że tamtejsza zwierzchność miejska postanowiła dn. 17. b. m. wystosować adres kondolencyjny do Najjaśniejszego Pana z powodu śmierci Cesarza Maxymiliana.

Izba handlowa Tryestyńska na wniosek prezydenta Vico postanowiła na posiedzeniu nadzwyczajnem z dn. 17. b. m. wystosować adres kondolencyjny do Najjaśniejszego Pana z powodu śmierci Cesarza Maxymiliana.

W Londynie d. 16. b. m. odbyła się na cześć belgijskich gości (strzelców) w „Cremorn-Gardens“ uczta z balem i teatr. Sułtan będzie się znajdował w sobotę na popisie strzelania w Wimbledon.

Dnia 15. b. m. był sułtan na operze; przyjmowali go książę Walii i książę Cambridge. Po widowisku sułtan około północy odwiedził księcia Southerland, gdzie była wieczerza, na której znajdowało się 30 najznakomitszych oficerów belgijskich.

Przegląd wojska w Spithead nie powiódł się z powodu niepogody. Sułtan, wicekról Egiptu i ks. Walii zwiedzali dn. 17go b. m. flotę angielską. Wicekról odjechał z Londynu.

Poseł belgijski przy dworze włoskim przeniesiony został do Londynu.

Monitor z dn. 16. b. m. pisze: Ogłoszony przez kilka dzienników wyciąg z pisma, które Cesarz Napoleon do Cesarza austryackiego miał wystosować, uznany został za zupełny.

Z Paryża donoszą o rozprawach w ciele prawodawczem co następuje:

Na uwagę Jules Favra co do Luxenburga odpowiada minister stanu Rouher: Nasza polityka osiągnęła stanowczy rezultat. Nie chcę przesadzać tego rezultatu i nie należy się uważać za tryumfatorów w obec Prus. Nasza polityka jest polityką pokoju i złagodzenia. Osiągnięty przez nas rezultat zamiast stać się powodem intimidacyi, musi być żywiołem zgody i pokoju. Nasz rząd zapatrywał się na kwestyę zjednoczenia Niemiec bez żalu za przeszłością i bez troski o przyszłość, w poczuciu swojej godności i potęgi, nie obawiając się starcia, w które nie wierzy. Jedność Niemiec jest czynem dokonanym, który miał się urzeczywistnić pod berłem Prus. Spełnił on się pod Prusami, odgraniczył swój zakres i nie ma w tym nic takiego, coby mogło zakłócać spokój Europy.

Na interpelacyę Thiersa względem ustawy o organizacyi armii odpowiada Rouher: Ustawa wydaną została wyłącznie w myśli obrony. Nie chcemy zawierać żadnych wyłącznych aliansów, ponieważ przez zawiązywanie stałych aliansów, tworzy się trwałych nieprzyjaciół. Aby krótko zebrać treść polityki rządu, powiada minister, że jej dyplomatyczne starania zmierzają głównie do utrzymania powszechnego pokoju i że rząd tylko w tym razie byłby gotów zmienić tę politykę i poświęcić interes, który z nią się łączy, gdyby po nim tego wymagało uczucie honoru i godności i gdyby bezpieczeństwo granic robiło to jego obowiązkiem.

Jules Favre nazywa politykę rządu kosztowną i powiada, że wszystkie swoje owacye w Paryżu zwróciła na Cara. Rosya uczyniła z tego nadużycie co do Polski, wykrzywiając to usposobienie, z jakiem Car we Francyi przyjęty został. Dalej zapytuje Favre, czy prawda, że admirałowi Tegetthoff towarzyszył francuski jenerał do Mexyku, i wspomina o pogłosce, że francuski poseł Dano ma być zatrzymany jako zakładnik za jenerała Almonte. Favre dodaje: Chociażby Francya miała zginąć, żądanie takie musiałoby być odparte z oburzeniem. Kwestya luxemburgska została poruszona z karygodną nieroztropnością. Gdyby rząd był odniósł zwycięztwo dyplomatyczne, mógł był popełnić niedorzeczność militarną. Ludy żądają tylko pokoju, ale tylko wtedy mogą być pewne, że go otrzymają, gdy tak na zewnątrz jak i na wewnątrz kierować będą swemi własnemi sprawami. W przeciwnym razie Francya może być zagrożoną nową expedycyą mexykańską w Europie.

Minister Rouher powiada, że odpowiedział Garnier Pagès, jak jego przekonania co do pokoju międzynarodowego zgadzają się z przekonaniami rządu. Odpowiada teraz p. Favre, że jeżeli jedna nieszczęśliwa wyprawa Francyę zasmuca, to nie trzeba zapominać i o innej pełnej sławy wojnie, co do dyplomatycznej akcyi trzech wielkich mocarstw przypomina

minister, że Favre sam w jednej z dawniejszych sesyi oświadczył, iż byłoby niedorzecznością iść dalej. Owacye dla Cara wywołane były tylko szkaradnym zamachem. Co do Mexyku oświadcza Rouher, że Dano zwinął swoją flagę i ma wsiąść na statek. Mówią wprawdzie o propozycyi wymiany osób, ale taki warunek, o którym rząd nic nie wie, nie zasługiwałby wcale na badanie i rozpatrywanie. Do Mexyku żaden jenerał francuzki z Tegetthoffem posłany nie był.

Co do Luxemburga rzekł Rouher: Niebezpieczeństwo w tej kwestyi nie zostało przez Francyę wywołane. Do Króla pruskiego, a nie do Cesarza Napoleona wstawiała się Królowa angielska za utrzymaniem pokoju.

Niebezpieczeństwo objawiło się w Berlinie w skutek pewnych patryotycznych zachcianek i zapału wojskowego; zbroiliśmy się, aby nas nie zaskoczono. Osiągnęliśmy ewakuacyę Luxemburga — czy to nic nie znaczy? Zapytajcie w Berlinie, z jakiem tam oburzeniem zdecydowano się przystać na ewakuacyę. Mądrość nasza i wytrwałość odniosły tryumf w Londynie w obec zgromadzonych mocarstw, a jednak nie wywołaliśmy rozdrażnienia pomiędzy Francyą a Prusami.

Kwestya luxemburgska będzie motorem zgody. Co do wielkiej kwestyi zjednoczenia Niemiec, Francya patrzy na nią nie żałując przeszłości, nie lękając się przyszłości.

Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych w d. 15. b. m. odbywały się rozprawy nad interpelacyą wniesioną przez deputowanego Ferrarę (z powodu nominacyi biskupów i układów z Rzymem. Wielu deputowanych postawiło wnioski naganiające postępowanie przeszłego ministeryum, tudzież akta rządowe wymierzone, jak mówią wnioski, przeciw prawnym prerogatywom narodu, naruszonym mianowaniem biskupów i innemi koncesyami zrobionemi dla Rzymu, i żądające uznania tych nominacyi tudzież koncesyi za żadne i niebyłe. Rattazzi dowodzi, że nie może uznać aktów poprzedniego ministerstwa za żadne i niebyłe i oświadcza, iż rząd nie będzie żadnych więcej przedsiębrał kroków względem dalszych nominacyi biskupów. Postawiono kilka wniosków rozstrzygających, a między niemi także proste przejście do porządku dziennego. Rattazzi odpiera ten wniosek, mówiąc, że w obec niego nie mógłby wiedzieć, jakie jest dokładne widzenie rzeczy ze strony większości izby pod względem ważnych tych kwestyi. Ricasoli usprawiedliwia swoje postępowanie, którego celem było dowieść Europie, iż rząd włoski pragnie moralnemi środkami zmierzać ku Rzymowi, dając papieżowi rękojmię ze względu na zupełną niezależność kościoła. Izba odrzuciła 251 głosami przeciw 116 proste przejście do porządku dziennego; 10 deputowanych wstrzymało się od głosowania. Następnie Mancini wniósł umotywowane przejście do porządku dziennego: „Izba przyjmując do wiadomości oświadczenie rządu, że bez szczególnej ustawy nie może być wprowadzoną żadna nowość w rzeczach kościelnych na szkodę praw i prerogatyw władz świeckich, spodziewając się, że ministeryum będzie strzegło, aby prawa zwierzchnicze państwa, tudzież godność narodu były nienaruszone, przechodzi do porządku dziennego.“ Rattazzi zgadza się na taki porządek dzienny, odpycha jednak tłumaczenie, jakie mu lewica dać chciała. Niektórzy deputowani oświadczają, iż przyjmują przejście do porządku dziennego w tem brzmieniu, albowiem nie mieści ono w sobie nagany dla Ricasolego. Pierwsza część porządku dziennego podług wniosku Manciniego uchwaloną została jednogłośnie, druga 192 głosami przeciw 93. Oprócz tego 21 deputowanych wstrzymało się od głosowania.

„Expres“ z dn. 16. b. m. podaje szczegóły o zamordowaniu Cesarza Maxymiliana, nadesłane z Nowego Yorku pod dn. 4. b. m. Urzędowe doniesienie o śmierci Cesarza Maxymiliana, Miramona i Meji przybyło dniem przedtem. Escobedo donosi, że dn. 14. w nocy byli skondemnowani, że wyrok dn. 15. w głównej kwaterze był potwierdzony i dzień 16. czerwca na stracenie przeznaczony. Pomimo tego jednakże odroczono wykonanie wyroku na rozkaz Juareza do dn. 19., aby pozostawić Cesarzowi więcej czasu do uporządkowania swoich spraw. W tym dniu byli wszyscy trzej o 7. godzinie rano rozstrzelani. Pruski poseł robił nowe ale daremne usiłowania jeszcze dn. 18go rano w celu uratowania Cesarza. Maxymilian rozstrzelany był z przodu. Ostatnie jego słowa były: „biedna Karolino.“ Miramon i Mejia byli degradowani i z tyłu rozstrzelani. Odnośny telegram Escobedo do mexykańskiego ministra wojny datowany jest z San Luis de Potosi w dniu egzekucyi. Pruski poseł br. Magnus przybył dniem przedtem do Queretaro i protestował drogą telegraficzną. Juarez otrzymał ten protest jeszcze tego samego dnia wieczór o godzinie 9½.

Escobedo wydał w Queretaro pismo, w którem oświadcza, że stracenie Maxymiliana, Miramona i Meji wprowadza teroryzm na porządek dzienny. Posiadłości majętnych obciążone będą kontrybucyami i spodziewa się, że do skończenia jego wojskowego zawodu, będzie krew ostatniego cudzoziemca w Mexyku przelaną.

Z Konstantynopola donoszą pod dn. 17go b. m., że między Grekami i żydami przyszło tamże do krwawych bitek. Mnóstwo osób aresztowano. Patryarcha grecki i naczelny rabin pracują nad przywróceniem spokojności.

Kronika.

(Egzamin w domu karnym.) Z ukończeniem kursu nauk w tutejszym domu karnym dla mężczyzn odbył się tam d. 20. b. m. przedpołudniem popis publiczny w obecności wielu wyższych urzędników i duchowieństwa. Dziewięćdziesięciu przestępców popisywało się z nabytych umiejętności, mianowicie agronomii, ogrodnictwa, pszczelnictwa, czytania, rachunków i geografii fizycznej, i okazali zadziwiające postępy. Zarazem pokazywano próby pisma. Niektórzy z przestępców rysowali nawet z pamięci mapy na tablicy. Jedenastu celujących uczniów otrzymało w nagrodę pilności książeczki kasy oszczędności i książki do nabożeństwa. Dowiadujemy się, że z powodu tak pomyślnych rezultatów nauki w domu karnym mają być wkrótce znacznie rozszerzone, o czem w swoim czasie donieść nie omieszkamy.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzieże: Edward Brix, wysłużony żołnierz i pisarz prywatny ze Lwowa, 49 lat, stanu wolnego, obrz. rzkt., z pewnem wykształceniem, już 7 razy karany kryminalnie za kradzież, zostawał od r. 1853 prawie bez przerwy w więzieniu lub w śledztwie. Wypuszczony d. 15. kwietnia b. r. po odbyciu trzechletniego ciężkiego więzienia, skradł już w maju rzeczy wartości 6 złr. wraz z kłódką, za co na rozprawie ostatecznej w d. 17. b. m. skazany został zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa na 5 lat ciężkiego więzienia i zapowiedział rekurs (prezyd. radca sądu kr. p. Jorkasz, oskarż. zast. prok. pań. p. Budzynowski, obrońca p. adw. kr. Dr. Zminkowski).

Alfred Szöles de Paydly ze Lwowa, 32 l. stanu wolnego, obrz. rzkt., wysłużony żołnierz i legionista mexykański już kilka razy przy wojsku karany, umknął z koniem i wozem swego służbodawcy i usiłował sprzedać te przedmiota w Dawidowie. Na rozprawie ostatecznej w d. 17. b. m. skazany został na 6 miesięcy cięż. więzienia (prok. prop. 10 miesięcy. Prezyd. radca sąd, kraj. p. Petnł, oskar. zast. prok. pań. p. Buszak).

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędów powiatowych: w Rohatynie 10 złr., w Myślenicach 68 złr. 2½ c., w Mościskach 16 złr. 80 c., w Dąbrowie 12 złr. 42 c., w Żywcu 55 złr. 98½ c., w Kossowie 42 złr. 1 c.

(Samobójstwo.) W Stanisławowie rzucił się dnia 18. b. m. tamtejszy listonosz Adam Bielecki z drugiego piętra kamienicy na dziedziniec w skutek czego na miejscu skonał. Powodem tego samobójstwa było zfałszowanie recepisu listu pieniężnego z przesyłką kilkuset reńskich. W śledztwie zeznał był Bielecki, że ów list z pieniędzmi zgubił a podpis osoby do której list był adresowany zfałszował, na recepisie by zataić wypadek, aż dopóki niebędzie w stanie sam szkodę wynagrodzić. W skutek śledztwa został zaraz zasuspendowany i jak się zdaje, z rozpaczy dopuścił się samobójstwa.

(Nieszczęsny wypadek.) W nowej wsi pod Niskiem d. 16. b. m. znaleziono w Wiśle zwłoki włościanika Antoniego Markuta, który utonął przy łowieniu ryb.

W Krukienicach w pow. mościskim d. 18. b. m. włościanin przejechał dziecko 1½ roku liczące, w skutek czego dziecko to niebawem umarło.

(Pożary.) W Mikuliczynie d. 14. b. m. w nocy spaliła się huta szklanna. W płomieniach poniósł śmierć jeden z robotników. Szkoda wynosi 10.000 złr. ogień miał powstać przez nieostrożność. W Kocurowie w pow. bobreckim d. 16. b. m. spaliły się od piorunu trzy domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi; szkoda wynosi 600 złr. W Kamionce wołoskiej w pow. rawskim d. 16. b, m. spalił się dom włościański, szkoda wynosi 120 złr. ogień miał być podłożony.

(Skutki wylewów.) Urzędnik wysłany do Bukawiny w pow. bobreckim dla niesienia pomocy mieszkańcom tej wsi, którzy w skutek wylewu wód nietylko nieobliczone ponieśli straty, ale znajdowali się nawet w niebezpieczeństwie życia, zastał już niebezpieczeństwo usunięte, albowiem poprzedzili go tam żandarmi z Chodorowa, którzy niezwłocznie zarządzili odpowiednie środki. Komisarz ograniczył się zatem jedynie na ściąganiu ze wsi sąsiednich żywności i odzieży dla nieszczęśliwych mieszkańców i tym sposobem przyczynił się do uratowania od śmierci głodowej trzech kobiet i ich dzieci, włościanina i jednej położnicy z dzieckiem 5 dni liczącem, którzy wszyscy od trzech dni nic nie jedli.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

Giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie
Piątek d. 19. lipca 1867.

Efekta	Kwota wpłacona	Zawarte układy	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
	złote austryackie				
Akcye galic. kol. Karola Ludw. po 200 złr. m. k. .	—	—	—	—	218
Akcye galic. kol Lwow. Czerniow. po 200 złr. w. a. .	—	—	—	—	174
banku hyp. galic. po 200 złr. . .	—	—	—	—	75
Oblig. indem. Galicyi wsch. . . .	—	—	—	66	66
Oblig. indem. Galicyi zach. . . .	—	—	—	50	95
Pruskie bilety kasowe	—	1zł.89½c.	—	—	—

Towary

Pszenica żółta prima	10 złr. 30 c. żądają.
„ pstra wyborna . . .	9 złr. c. żąd. loco Sokal
Jęczmieę browarny	4 złr. 65 c. żądają
Rzepak zimowy	11 złr. żądają, płacą 10 złr., 10 złr. 40 c., 10 złr. 50 c.
Łój tutejszy	żądają 31 złr., płacą 30 złr. 50 c.

Ostatnia poczta.

Peszt, 19. lipca. Dziennik urzędowy ogłasza rozporządzenie ministra sprawiedliwości do burmistrzów peszteńskich, mocą którego za pozwoleniem rady ministeryalnej, nakazuje się dla ułożenia listy sądów przysięgłych, konskrypcya wszystkich żydów, posiadających odpowiednia kwalifikacyę.

Paryż, 19. lipca. Senat na wczorajszem posiedzeniu uchwalił 53 głosami przeciw 46 zniesienie więzienia za długi.

„Constitutionnel“ potwierdza, że cesarzowa zaproszona była na przegląd floty w Spithead, nie przyjęła jednak zaproszenia uniewinniając się smutnemi wypadkami w Mexyku. Królowa angielska zaprosiła następnie cesarzowę na dwudniowe odwiedziny do Osborne, dokąd ma się cesarzowa udać d. 22. b. m. incognito.

Florencya, 18. lipca. W izbie deputowanych przyjęto 1. artykuł projektu do ustawy względem likwidacyi dóbr kościelnych 298 głosami przeciw 30, dwaj deputowani wstrzymali się od głosowania.

Madryt, 18. lipca. Rozporządzenie gubernatora uwiadamia urzędownie, że święta kościelne zostaną zredukowane do 13 w roku, nakazuje jednakże surowo, ażeby w dnie świąteczne i niedzielne sklepy i warstaty były zamknięte i żeby dzienniki w niedzielę nie wychodziły.

Petersburg, 18. lipca. Jutro spodziewają się stanowczego rozstrzygnienia co do sprzedaży kolei Mikołaja.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. i 21. lipca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323‴75	+ 12 8	82 0	zach. sł.	10
2. god. po poł.	324 05	+ 17 1	53.7	„ „	10
10.god. wiecz.	324 52	+ 13 6	75 3	„ „	6
W nocy deszcz 0.‴67.					
7. god. zrana	325‴96	+ 12 0	73 9	zach. sł.	0
2. god. po poł.	326 27	+ 17.4	40 7	„ „	6
10.god. wiecz.	326 71	+ 11 6	39 8	„ „	0

Dnia 20. lipca 1867 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

30. 26. 15. 9. 21.

Następne ciągnienia przypadną w d. 31. lipca. 10. i 24. sierpnia 1867.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Kwilecki Władysław, z Polski. — Teodorowicz Ig., z Chomiakówki. — Zachariasiewicz Marc., z Arłamówki. — Zamycki Dem., c. r. jenerał, z Petersburga.

Hotel europejski: Andruszewski Ig., z Porzycza. — Krzyżanowski Stan., z Kijowa — Komarnicki Bol., z Poboczy. — Małachowski Zyg., z Morawska. — Tyc Sew., z Drohobycza. — Kwiatkowski Kar., adw., ze Stanisławowa. — Kniaziołucki W., notar., z Kopyczyniec.

Hotel angielski: Hulinka Alex., z Chłopiatyna. — Lang Bron., z Wolicy. — Serwatowski Teodor, z Bucniowa. — Zurakowski Józef, z Hłuboczka.

Hotel Mansch: Gaszeński Józef, z Krakowa.

Dnia 21. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Jabłonowski Józef, z Pacykowa. — Malczewski Miecz., z Miłowy. — Nezabitowski Lubin, z Zameczka — Zawadzki Ant., z Podola.

Hotel europejski: Jankowski Woje., z Rosochowaćca. — Janicki Zyg., z Rosyi. — Skrzyszewski Józef, z Sewerynki.— Urbański Rud., z Dobrosina.

Hotel angielski: Agopsowicz Krz., z Grochowic. — Bernatowicz Hip., z Sanoka. — Bogdanowicz Jerzy, z Orzechleb. Kriegsbaber Art., z Starzysk. — Frühling Alexand., adwokat, z Tarnopola.

Hotel Kubna: Bogusz Ludwik, c. k. przeł. pow., z Kamionki.

Hotel Krynickiego: Rudnicki T., z Strzałek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. lipca.

PP.: Hr. Poniński Alf., c. k. kapitan, do Rychwaldu. — Hr. Festetitz And., do Węgier. — Hr. Michałowski Henryk, do Krakowa. — Bielski Wal., do Sambora — Czajkowski Fr., do Bóbrki. — Hermann Flor., do Zarubiniec. — Jasiński And., do Krakowa. — Ostaszewski Sew., do Rakowic. — Platner Piotr, do Uhryna. — Radzijewski Edw., do Krakowa. — Wilczyński Wł., do Nowegosioła. — Padlewski Ig., c. r. jenerał, i Peters Alex., c. r. kapitan, do Wołoczysk. — Pieré Henryk, c. k. podporucznik, do Zółkwi.

Dnia 21. lipca.

PP.: Hr. Borkowski Miecz., do Mielnicy. — Hr. Stadnicki Stan., z Tarnopola. — Andruszewski Ig., do Porzycza.— Szymanowski Sz., do Bojanic. — Tyc Sew., do Drohobyczy.— Zachariasiewicz Marc., do Antonówki. — Bietschiński Stan., i Petalas Mik., do Wiednia. — Kwiatkowski Karol, adwokat, do Stanisławowa. — Rafałowicz K., c. r. jenerał, do Rosyi.— Jaworski Ad., do Jajkowic. — Korzeliński L., do Berezowicy.— Lipiński Gust., do Urlowa.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 20. lipca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	04	6	11
Dukat cesarski	„	6	07	6	14
Pólimperyał zł. rosyjski	„	10	37	10	53
Rubel srebrny rosyjski	„	1	94	2	--
„ papierowy rosyjski	„	1	72	1	75
Talar pruski	„	1	88	1	90
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		78	58	79	43
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		82	50	83	39
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		67	—	67	75
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		66	58	67	58
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika (bez kuponów)		216	33	219	33
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		171	67	174	33

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	69.50	69 80
od kwiet. do października po 5%	69 50	69 80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77 —	78.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 —	83 —
Metaliki po 5%	58 80	59 —
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145 —	145 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144 —	145 50
Przez. do wyl. z r. 1854	76.—	77.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	89 60	89 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93 50	93 75
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	78 40	78 50
Renty Come po 42 lir. aust.	17.25	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.50	90.—
Czech	89.50	90.—
Węgier	70 50	70 75
Galicyi	68 25	68 75
Siedmiogrodu	67.—	67 50
Bukowiny	67 25	67 75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	100.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	713.—	715.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	188 80	189.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	625 —	627.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	102.50	103.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1710.—	1715.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	236 —	236 29
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	192 50	193 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140.—	140 25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219 50	220 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173 50	174 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	483.—	485.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.) pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	98 50	99 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	78 50
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	91.—	91 50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105.50	106 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95 50	96.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.25	91 75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	100 50	101.—

5. Losy.

	(za sztukę.) pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.—	126 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.—	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	90.—	93.—
Salma „ 40 „ „	29.—	30.—
Palfiego „ 40 „ „	25.—	25.50
Clarego „ 40 „ „	26.50	27.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106.50	106 75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106 75	107.—
Hamburg za 100 M. B.	94 30	94 50
Londyn za 10 ft. szt.	127 40	127 80
Paryż za 100 fr.	50.65	50 75

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.08	6 09
detto. pełnej wagi	6 08	6 09
Korona	17 40	17.50
20frankówka	$10.17\frac{1}{2}$	$10\ 18\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał	10 48	10 52
Talar związkowy	$1.86\frac{1}{2}$	$1.87\frac{1}{2}$
Srebro	124 75	125 25
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. $97\frac{1}{2}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	56	50
„ z procentami z maja i listopada	66	50
5% pożyczka narodowa	—	—
Losy z 1860 roku	86	80
Akcye banku wiedeńskiego	709	—
„ „ kredytowego	183	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	50
Srebro	125	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	11

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1438) **Obwieszczenie.** (3)

Podaje się do wiadomości, iż dnia 16. b. m. p. Franciszek Borgiasz Twardowski w c. k. Namiestnictwie na stręcznika dla towarów przy tutejszej giełdzie zaprzysiężony został.

Z Izby giełdy.

Lwów, dnia 17. lipca 1867.

Prezydent: Kazimierz hr. Krasicki.

Sekretarz: Dr. Alex. Pragłowski.

(1420) **Edykt.** (3)

Nr. 1698. C. k. sąd powiatowy w Kętach zawiadamia z życia i pobytu niewiadomych sukcesorów Jakóba Nikodemczyka z Kęt, iż pod dniem 10. maja 1867 l. 1698 Wiktor Brzeski c. k. notaryus w Kętach, jako kurator mas spadkowych ś. p. Jana i Anny Sikorskich przeciw nim pozew z dokumentu intabulowanego o wydanie nakazu zapłacenia kwoty dłużnej 172 złr. $56\frac{1}{2}$ kr. mon. k. czyli 181 zł. 59 kr. w. a. wraz z p. n. z hypoteki realności pod Nrem. konskr. 91 d., 133 n. w Kętach położonej wniósł, na który pod dniem dzisiejszym nakaz zapłacenia wydany został, i że dla nich pan adwokat krajowy Dr. Henryk Krobicki z Wadowic kuratorem z zastępstwem pana adwokata krajowego Dra. Ludwika Kapiszewskiego z Wadowic ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kenty, dnia 25. czerwca 1867.

(1403) **Edict.** (1)

Nro. 9852. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe Kalmen Perlstein gegen Zdzisław Bogusz unterm 3. Juli 1867 Z. 9852 eine Klage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 2000 fl. angebracht und daß auf Grund derselben mit h. g. Beschluß vom 8. Juli 1867 Z. 9852 die Zahlungsauflage dieser Wechselsumme pr. 2000 fl. gegen Zdzisław Bogusz erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Grabczyński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Rutowski als Curator bestellt.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 8. Juli 1867.

(1443) **Edykt.** (1)

Nr. 2156. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu dozwala niniejszym i rozpisuje przymusową sprzedaż publiczną realności w Nowym Sączu pod Nr. konsk. 269 położonej, a według Dom. V. pag. 260 nr. 7. haer. na Magdalenę List intabulowanej w sprawie Racli Reibscheid przeciw Magdalenie List ku zaspokojeniu pretensyi wexlowej 2500 złr. a. w. z odsetkami po 6% od 25. stycznia 1861 i z kosztami 5 złr. 97 c., 8 złr. 87 c., 8 złr. 22 c. i 56 złr. 32 c. a. w., która to sprzedaż w jednym terminie dnia 12. września 1867 o godzinie 10tej zrana w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przedsięwzięta będzie pod następującemi już prawomocną uchwałą z 27. grudnia 1866 L. 8056 przyjętemi warunkami:

1. Realność rzeczoną sprzeda się ryczałtowo z wszystkiemi do tejże należącemi przybudynkami, ogrodem, podwórcem i gruntem, zgoła z wszystkiemi przynależytościami.

2. Cenę wywoławczą stanowić będzie cena szacunkowa 9050 złr. a. w., jednakże realność ta na tym trzecim terminie także i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

3. Każdy z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 600 złr. a. w. w gotówce, które najwięcej ofiarującemu w pierwszą trzecią część ceny kupna wliczone, innym zaś licytantom po ukończeniu licytacyi zwrócone zostanie.

Kupiciel obowiązany będzie złożyć jednę trzecią część ceny kupna w przeciągu dni 30 po prawomocności uchwały, mocą której akt licytacyi do sądu zatwierdzająco przyjęty będzie, do tutejszo-sądowego depozytu, do czego wadyum wliczone zostanie.

Zresztą pozostawia się interesowanym wolność przejrzenia i brania odpisu aktu oszacowania, extraktu tabularnego i warunków licytacyjnch w całej osnowie w tutejszo-sądowej registraturze.

O rozpisaniu obecnej licytacyi zawiadamia się Magdalenę List, p. Br. Ignacego Brunickiego, kasę sierocińską tutejszo-sądową, Dinę Lax, p. Jadwigę Tretter, Izraela Goldklang, p. Franciszka Zygmuntowskiego, Mendla Borgnicht, Reislę czyli Racle Reibscheid, p. Wojciecha Dereniewicza, p. Barbarę Marczewską, p. Franciszka Kępińskiego, Barucha Dursta, p. Maryę Pankową, p. Maryę Romańską, p. Konstancyę Czyżewską, p. Pawła Aignera, p. Józefa Stiebera, p. Floryana Nowaka, Leibę Riegelhaupta, Jakóba Horowitz, miasto Nowy Sącz co do ciężarów z gruntem połączonych, — wysoki skarb co do podatków — i wszystkich tych wierzycieli, coby po 20. marca 1865 z pretensyami do tabuli weszli, również tych, którymby uchwała ta, lub dalsze w tej sprawie wypaść mające rezolucye z jakiegobądź powodu doręczonemi być nie mogły, przez edykta i kuratora p. Zajkowskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Micewskiego niniejszym do bronienia ich praw ustanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, 15. kwietnia 1867.

(1449) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 5209. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż na wezwanie c. k. sądu krajowego we Lwowie dtto 30. marca 1867 l. 13457 celem ściągnienia sumy 2617 złr. $35\frac{1}{2}$ c. a. w. zpn. na rzecz galic. towarzystwa kredytowego przeprowadzoną zostanie publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Nowosiółki wedle Dom. 252 p. 341 n. 7 haer. do p. Jana Bala należących, położonych w dawnym obwodzie sanockim a w powiecie Baligrodzkim w terminach a to na 26. sierpnia 1867 i na 30. września 1867 każdego razu o godz. 10. z rana w tym samym sądzie a to z uwagi że na obydwóch terminach dobra rzeczone tylko z wyż lub przynajmniej za cenę szacunkową sprzedane być mogą a gdyby to nienastąpiło, do zasłuchania wierzycieli na warunki ulżające w myśl §. 148 g. p. s. termin na 30. września 1867 o godzinie 4 po południu wyznaczonym zostaje, na którym niestający wierzyciele większości głosów stających doliczeni będą — pod następującemi warunkami:

Za cenę wywołania stanowi się wartość tych dóbr przyjęta w kwocie 6712 złr. a. w.

Kupiciele obowiązani są przed licytacyą wadyum w kwocie 671 złr. 20 c. a. w. do rąk komisyi złożyć.

Bliższe warunki licytacyi i extrakt tabularny przejrzeć można w registraturze.

O tej licytacyi zawiadamia sąd wszystkich wierzycieli mianowicie tych, których miejsce pobytu nie jest znanem, p. Maryę Bobowskę, Herscha Wolfa Tuch, Chaima Rappaport, Hersza Wolfa Dym i Abrahama Offe, jako też wszystkich wierzycieli, którzy po 25. grudnia 1866 do tabuli krajowej wejdą, lub którym rezolucya licytacyę zarządzająca lub niedość wcześnie lub wcale doręczoną niebędzie do rąk kuratora, niniejszem także dla wszystkich innych czynności w tej sprawie ustanowionego p. adw. Dra Chamaides substytując mu p. adw. Dra Dworskiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 19. czerwca 1867.

(1402) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 23913. Am 29. August 1867 wird bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Delatyn die Licitation zur Verpachtung der nachstehenden, in vier Sectionen eingetheilten Mahlmühlen und Tuchstampfen auf die Zeit vom 1. November 1867 bis Ende October 1870 abgehalten werden, und zwar:

I. Section:	Mühle in Delatyn	mit 5 Mahlgängen		}	Ausrufspreis 2230 fl. 50 kr.
	„ „ Zarzyce	„ 4 „			
II. Section:	„ „ Horysz	„ 1 „			
	„ „ Łuh	„ 1 „	u. 1 Tuchstampfe		„ 342 „ 50 „
	„ „ Dora	„ 1 „	„ 1 „		
III. Section:	„ obere Ostaw biały	„ 1 „	„ 1 „		
	„ untere „ „	„ 1 „	„ 1 „		„ 434 „ 25 „
	„ in Ostaw czarny	„ 1 „	—		
	„ „ Potok czarny	„ 1 „	—		
IV. Section:	„ „ Laneczyn	„ 4 „	—		
	„ „ Laneczyn	„ 1 „	—		„ 2112 „ 50 „
	„ „ Dobrotow	„ 3 „	—		
	„ „ Sadzawna	„ 3 „	—		

Zusammen mit dem Ausrufspreise von 5119 fl. 75 kr.

An Vadium sind 10 Procent des Ausrufspreises zu erlegen.

Wer für einen Dritten licitiren will, hat sich mit einer gehörig legalisirten Special-Vollmacht auszuweisen.

Schriftliche Offerten können ebenfalls, jedoch nur bis 6 Uhr Abends des 28. August 1867, versiegelt und mit Vadium belegt, dem Vorsteher des Delatyner Wirthschaftsamtes übergeben werden und müssen den Pachtzinsanbot nicht nur in Ziffern, sondern auch in Buchstaben ausgedrückt enthalten.

Von der Licitation sind Minderjährige und überhaupt alle ausgeschlossen, die für sich keine giltigen Verträge schließen können, — endlich jene, die wegen eines Verbrechens oder aus Gewinnsucht begangenen Vergehens in Untersuchung standen oder stehen und nicht für unschuldig erkannt wurden.

Die näheren Bedingnisse können beim Delatyner Wirthschaftsamte eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction. — Lemberg, am 8. Juli 1867.

(1433) **Edykt.** (1)

Nro. 2046. C. k. urząd powiatowy, jako sąd w Brzostku, ustanawiając dla niewiadomych z pobytu spadkobierców ś. p. Bartłomieja Rosoła, zmarłego beztestamentalnie 3. czerwca 1822, jako to: Anny Król, Maryanny Król i Piotra Filipak, kuratora w osobie Jakuba Persy, wzywa tychże spadkobierców, aby w przeciągu roku oświadczenie do spadku wnieśli, gdyż inaczej spuścizna z ustanowionym kuratorem pertraktowaną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek, dnia 8. grudnia 1866.

(1434) **Edykt.** (1)

Nro. 2047. C. k. sąd powiatowy w Brzostku niniejszem wiadomo czyni, że Maciej Kaczka w roku 1829 w Jodłowy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia pomarł i między innemi spadkobiercami syna Józefa Kaczkę pozostawił.

Gdy sądowi miejsce pobytu Jozefa Kaczki jest niewiadome, przeto tegoż wzywa się, by w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego w tutejszym sądzie się zgłosił i deklaracyę do spadku podał, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe z zgłaszającemi się spadkobiercami i z ustanowionym kuratorem Kazimierzem Nosal załatwione zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek, dnia 26. czerwca 1867.

(1435) **Edykt.** (1)

Nro. 11882. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Adama Stattlera, że przeciw niemu p. Ambrozy Grabowski wniósł prośbę, w załatwieniu tejże prośby polecono c. k. urzędowi hypotecznemu zaintabulowanie egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 18.000 złp, z pn. w stanie biernym realności pod l. 298 Gm. VIII. - 20 dz. VI. Ad. Stattlera własnej, na rzecz p. Ambrozego Grabowskiego, niemniej, gdy realność ta w sprawie Cezara Hallera przeciw Adamowi Stattlerowi o 10.000 złp. już oszacowaną została, dozwolono na rozciągnięcie tego oszacowania celem zaspokojenia sumy 18.000 złp. z pn.

Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego Adama Stattlera, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego, tutejszego adwokata p. Dra. Rydzowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił.

Kraków, dnia 8. lipca 1867.

(1406) **Edict.** (1)

Nr. 9801. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht es habe Feige Kohane wider Felix Nalepa unterm 2. Juli 1867 Zahl 9801 eine Wechselklage wegen Zahlung der Summe pr. 500 fl. angebracht, worüber mit hiergerichtlichem Beschluße vom 8ten Juli 1867 Zahl 9801 die Zahlungsauflage gegen ihn erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Landesadvocaten Dr. Rutowski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Gzabczyński als Curator bestellt.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, am 8. Juli 1867.

(1439) **Edykt.** (1)

Nr. 12619. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomą p. Magdalenę Wiszniewska, że przeciw niej na podstawie wekslu z dnia 15. kwietnia 1864 nakaz płatniczy pto. 35 zł. w. a. na rzecz Jakóba Bretholz pod dniem dzisiejszym wydany i ustanowionemu kuratorowi panu adwokatowi Skwarczyńskiemu z substytucyą pana adwokata Dra. Bardascha doręczony został.

Stanisławów, dnia 14. lipca 1867.

(1444) **Kundmachung.** (1)

Nro. 40659. Wegen Lieferung der Deckstofferfordernisse zur Conservirung der Staatsstraßen im Rudkier Bezirke für das Jahr 1868 und eventuell für die Jahre 1868, 1869 und 1870 mittelst schriftlicher Offerten wird hiemit die Sicherstellungsverhandlung ausgeschrieben.

Das diesfällige Erforderniß besteht in der Beischaffung von 740 Prismen à 54 Cub.' auf der Sambor-Turkaer ungarischen Hauptstraße im Fiscalbetrage von . . . . 3532 fl. 90 kr. öst. W.

Die diesfälligen allgemeinen und speciellen, so wie auch die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 allgemein kundgemachten Lieferungsbedingnisse können beim Rudkier k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre deutlich und bestimmt gestellten Lieferungsanbote mittelst rechtsgiltig ausgestellten versiegelten, mit einem 10% Vadium vom Fiscalbetrage belegten Offerten bis zum 12. August l. J. beim Rudkier k. k. Bezirksamte einzubringen.

Nachträgliche Anbote werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 12. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 40659. Dla zabezpieczenia dostawy materyału kamiennego, potrzebnego do utrzymania gościńców rządowych w powiecie Rudzkim na rok 1868, a wypadkowo także na lata 1868, 1869 i 1870 rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert pisemnych.

Potrzebnem jest na ten cel dostarczenie 740 pryzm kamienia po 54 sześciennych stóp na główny gościniec węgierski między Samborem i Turką w cenie fiskalnej . . . . 3532 zł. 90 c. w. a.

Odnoszące się do tego ogólne i osobne, jakoteż tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 powszechnie obwieszczone warunki dostawy można przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym w Rudkach.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się, ażeby swoje wyraźnie i stanowczo opiewające oświadczenia względem dostawy w ofertach prawomocnie ułożonych, opieczętowanych i opatrzonych w wadyum, wynoszące 10% ceny fiskalnej, wnieśli po dzień 12. sierpnia r. b. do ces. król. urzędu powiatowego w Rudkach.

Późniejsze oświadczenia nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. lipca 1867.

(1418) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1101. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na żądanie Macieja Kampfa przeciw Franciszkowi Langnerowi a względnie tegoż nieobjętej masie, na zaspokojenie wywalczonej prawomocnym wyrokiem z dnia 6. lipca 1864 l. 5567 sumy 8400 złr. w. a. wraz z odsetkami po 5% od dnia 10. sierpnia 1860, kosztami sporu w kwocie 24 złr., 12 c. w. a. tudzież **kosztami exekucyi w kwocie 30 złr. 82 c. w. a.** odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż 3/4 części realności w Samborze pod l. C. 40 położonej do Franciszka Langnera należącej, a to w jednym terminie na dzień 11. września 1867 o godzinie 11. przed południem wyznaczonym pod następującemi warunkami.

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową w kwocie 14.729 zlr. 67 [illegible] c. w. a.

2. Jeżeli nie będzie można uzyskać wyższą lub też i tę cenę szacunku natenczas sprzedane zostaną te 3/4 części powyższej realności i niżej ceny szacunkowej, jednakowoż nie niżej jak za 5500 złr. w. a.

3. Każdy chęć kupienia mający z wyjątkiem wierzyciela Macieja Kampfa, któremu złożenie wadyum w gotówce pod warunkiem zaintabulowania takowego na swej pretensyi obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi 5% z ceny szacunkowej do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce złożyć, które to wadyum nabywcy w pierwszą ratę wypłaty ceny kupna wrachowanem, zaś tym którzy od licytacyi odpadną, zaraz po ukończeniu licytacyi — zwróconem zostanie.

4. Nabywca obowiązanym będzie jedną trzecią część ceny kupna najdalej w 14. dniach po doręczeniu jemu uchwały sądowej licytacyę potwierdzającej, zaś dwie trzecie części ceny kupna (z procentami po 5% od czasu oddania mu w fizyczne posiadanie 3/4 części rzeczonej realności) w trzech miesiącach po doręczeniu mu uchwały sądowej licytacyę potwierdzającej do depozytu sądowego złożyć. Gdyby zaś któremukolwiek z wierzycieli, zapłaty przed wyraźnie umówionym, lub przypisanym terminem awizacyjnym, przyjąć nie chciał, natenczas

5. obowiązany będzie nabywca ciężary tej realności w miarę ofiarowanej ceny kupna na siebie przyjąć.

6. Zaraz po złożeniu ceny kupna do depozytu sądowego lub po wykazaniu się, iż wierzyciele ciężary na hypotece pozostawić chcą, wydanym zostanie nabywcy dekret własności, i wszelkie na tych 3/4 częściach realności ciążące długi wyextabulowane i na cenę kupna przeniesione zostaną.

7. Gdyby zaś nabywca powyższym warunkom licytacyjnym w którymkolwiek bądź punkcie zadość nie uczynił, natenczas złożone wadyum, jako też częściowo zapłacona cena kupna, na rzecz wierzycieli hypotecznych przypada, i realność na jego niebezpieczeństwo i koszt w jednym terminie licytacyjnym na nowo sprzedaną zostanie.

8. O ciężarach na tejże realności ciążących, tudzież o wysokości zaległości podatkowych i innych danin rządowych, wiadomość powziąść można, w tabuli miejskiej i w c. k. urzędzie podatkowym.

O czem się strony interesowane i wszyscy wierzyciele, którzyby później prawa hypoteczne uzyskali, lub którymby z jakiejkolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała doręczona bydź nie mogła, przez kuratora adw. kr. Dr. Czaderskiego zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor dnia 30. czerwca 1867.

(1430) **Edikt.** (1)

Nr. 27297. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß im Zwecke der Realisirung des zur Gantmasse des Zacharias Pineles gehörigen Vermögens die öffentliche Feilbiethung des zu dieser Cridamasse gehörigen vierten Theiles der sub Nr. 275 Stadt gelegenen Realität, so wie auch des 1/4 Theiles der Realität sub Nr. 266 St. bei demselbem an drei Terminen, und zwar: am 29. August 1867, 27. September 1867 und 28. October 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird, daß diese Realitätsantheile an den beiden ersten zwei Terminen nur über, oder um den Schätzungs- und Ausrufspreis, und zwar bezüglich des Realitätsantheils sub Nr. 275 Stadt von 3583 fl. 62 kr. öst. Währ. bezüglich der Realitätsantheile sub Nr. 266 Stadt aber von 554 fl. 84 kr. öst. W. bei dem dritten Termine jedoch auch unter dem Schätzungswerthe werden veräußert werden, daß als Vadium bezüglich der Realitätsantheile sub Nr. 275 St. der Betrag von 359 fl. öst. W. und bezüglich jener sub Nr. 266 St. der Betrag von 55 fl. 48 kr. zu erlegen sein wird, daß der Schätzungsact und die näheren Feilbiethungsbedingungen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können und daß für diejenigen Gläubiger, welchen der gegenwärtige Bescheid entweder gar nicht oder wenigstens nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Maly mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Białoskorski bestellt wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 1. Juni 1867.

(1385) **Edykt.** (1)

Nr. 38976. C. k. sąd krajowy Lwowski jako sąd handlowy niniejszem do publicznej podaje wiadomości, jako na dniu 9. lipca 1867 firma „c. k. uprzywilejowany galicyjski akcyjny bank hypoteczny" „k. k. privilegirte galizische Actien Hipotekenbank" we Lwowie z upoważnieniem dyrektorów Dr. Kolischera i Riegera, jako też zastępcy dyrektora Lazarusa do podpisywania tej firmy w ten sposób, iż w każdym razie dwaj z pomienionych do zamieszczania podpisów swych pod firmą będą obowiązani, niemniej statuta banku rzeczonego w rejestr handlowy dla firm spółkowych zostały wciągnietemi.

Lwów, dnia 10. lipca 1867.

(1417) **E d i c t.** (1)

Nr. 6129. Vom **Przemyśler** k. k. Kreisgerichte wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der durch die kumulative Waisenkasse des k. k. Przemyśler städt. deleg. Bezirksgerichtes gegen **Lea Knoller** und **Genendel Langbank** erstegten Summe pr. 1500 fl. C. M. oder 1575 fl. ö. W. sammt 5% vom 1. October 1866 laufenden Zinsen, und den Executionskosten pr. 24 fl. ö. W. die exekutive Feilbiethung der in Przemyśl sub C. Nr. 4 Stadt liegenden Realität bewilligt, und solche bei diesem k. k. Kreisgerichte in einem einzigen Termine am 16. September 1867 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden erleichternden Bedingungen vorgenommen werden wird.

1. Die Realität unter C. Nr. 4 St. in Przemyśl wird pr. Pausch und Bogen verkauft, zum Ausrufspreis der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 14.733 fl. 22 kr. ö. W. angenommen, und in diesem Termine die Realität auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nicht unter dem Preise von 5000 fl. ö. W. verkauft.

2. Jeder Kauflustige ist schuldig den Betrag von 500 fl. ö. W. im Baaren, in galiz. Pfandbriefen, oder in Staatsobligationen, welche auf den Ueberbringer lauten, sammt Coupons und Talons nach dem letzten in der Lemberger und bezüglich der Staatsschuldverschreibungen in der Wiener Zeitung ausgewiesenen Kurse, jedoch in keinem Falle über dem Nennwerthe, oder endlich in auf den Ueberbringer lautenden galiz. Sparkassabücheln vor der Licitation zu Händen der Licitations-Kommission als Vadium zu erlegen, welches dem Meistbiethenden rückbehalten, den übrigen Licitanten aber nach der Licitation rückgestellt werden wird.

3. Die übrigen Licitationsbedingungen der Tabularextrakt und der Schätzungsakt liegen in der h. g. Registratur zur Einsicht.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbiethung werden beide Theile, dann die neuen Miteigenthümer und Hypothekarschuldner, endlich die Hypothekargläubiger, und zwar die dem Wohnorte nach bekannten zu eigenen Händen, hingegen die Concursmasse des **Jacob Schwarz**, die liegende Masse der **Rosalia Jezierska** und die kumulative Waisenkasse des k. k. Kreisgerichtes **Przemyśl**, sowie die dem Wohnorte nach unbekannten Gläubiger, als **Emilia Zagórska**, **Eleonora Zagórska** und **Albertine Seidemann**, sowie alle diejenigen Hypothekargläubiger, denen der gegenwärtige Bescheid entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden konnte, dann alle diejenigen, welche mittlerweile nach dem 20. April 1866 an die Gewähr mit ihren Forderungen kommen sollten, durch den hiemit in Person des Hrn. Landesadvokaten Dr. **Waygart** mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten Dr. **Dworski** bestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, den 26. Juni 1867.

E d y k t.

Nr. 6129. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że celem ściągnienia przez zbiorową kasę sierocińską c. k. miejsk. deleg. sądu powiatowego w Przemyślu naprzeciw **Lea Knoller** i **Genendel Langbank** wywalczonej sumy w ilości 1575 złr. a. w. z odsetkami po 5% od 1. października 1866 i kosztami egzekucyjnemi w ilości 24 złr. 52 c. a. w. przymusowa sprzedaż publiczna realności pod Nr. 4 w Przemyślu położonej dozwoloną zostaje i takowa w tutejszym c. k. sądzie obwodowym w jednym terminie t. j. na dniu 16. września 1867 r. o 10. godzinie przed południem pod następującemi ułatwiającemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Realność pod cons. nr. 4 w Przemyślu sprzedaną będzie ryczałtowo, — za cenę wywołania służy sądownie wyprowadzona wartość w ilości 14.733 złr. 22 c. a. w. — realność ta w tym terminie może być i poniżej ceny szacunkowej nigdy jednak poniżej kwoty 5000 złr. a. w. sprzedaną.

2. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany kwotę 500 złr. a. w. w gotowiźnie w galic. listach zastawnych lub w publicznych obligacyach na okaziciela opiewających z kuponami i talonami wedle ostatniego kursu w Gazecie lwowskiej a względem publicznych obligacyi w Gazecie wiedeńskiej zanotowanego, jednakże w żadnym razie wyżej ceny nominalnej lub nakoniec w książeczkach galic. kasy oszczędności na okaziciela opiewających jako zakład przed licytacyą do rąk komisyi sądowej złożyć, który zakład co do najwięcej ofiarującego zatrzymany zaś innym licytantom zwrócony zostanie.

3. Dalsze zaś warunki licytacyjne, tabularny extrakt jak też akt oszacowania w tutejszosądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czem obydwie strony nowych współwłaścicieli i tabularnych dłużników dalej z miejsca pobytu wiadomych wierzycieli do rąk własnych zaś masę leżącą Rozalii Jezierskiej masę krydalną Jakóba Schwarca i zbiorową kasę sierocińską przemyskiego c. k. sądu obwodowego tudzież wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych, Emilię Zagórskę, Eleonorę Zagórskę i Albertynę Seidemann jako też wszystkich tych wierzycieli hypotecznych którymby uchwała licytacyjna albo w cale nie albo wcześnie doręczoną być niemogła, jak też wreszcie tych którzyby po 20. kwietnia 1866 ze swojemi pretensyami do tabuli weszli przez kuratora w osobie p. adw. kr. Dr. Waygarta z substytucyą p. adw. kraj. Dra. Dworskiego ustanowionego i przez edykta się zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 26. czerwca 1867.

(1411) **Kundmachung.** (1)

Nr. 2266. Vom k. k. Bezirksgerichte **Bohorodczany** wird über das Vermögen des **Chaim Burg** aus **Bohorodczany** der Concurs der Gläubiger hiemit eröffnet.

Diejenigen, welche an diese Concursmasse eine Forderung zu stellen haben, werden daher aufgefordert ihre Ansprüche mittelst einer förmlichen Klage wider den zum Vertreter der Concursmasse ernannten hiesigen Bürger **Peter Hermann**, zu dessen Substituten der hiesige Bürger **Franz Lastorski** bestimmt wurde, bis einschlißlich 13. September 1867 bei diesem k. k. Gerichte anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit ihrer Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen sie in die eine oder andere Klasse gesetzt zu werden begehren, nachzuweisen, widrigens sie nach Verstreichung dieses Termins von dem gesammten Concursvermögen, soweit solches durch die zeitgerecht angemeldeten Forderungen erschöpft werden wird, unbeachtet des ihnen auf ein Massagut etwa zustehenden Eigenthums oder Pfandrechtes ausgeschlossen, und im letzteren Falle zur Abtragung ihrer Schuld an die Masse angehalten werden würden. Zum einstweiligen Vermögensverwalter der Concursmasse wurde **Osias Dikmann** aus **Bohorodczany** ernannt. — Zur Wahl des definitiven Vermögensverwalters und des Creditoren-Ausschußes werden die Gläubiger zur Tagsetzung des 17. September 1867 10 Uhr Vormittags vorgeladen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bohorodczany, 13. Juli 1867.

(1311) **E d y k t.** (1)

Nr. 1931. C. k. sąd powiatowy w Nowym Targu zawiadamia niniejszym edyktem **Błażeja Jeziorskiego**, że przeciw niemu i współspadkobiercom **Sebastyanowi i Katarzynie małżonkom Jeziorskim** pod dniem **29. kwietnia 1867** do l. 1931 **Katarzyna Seistowiczowa** pozew wniosła o sprzedarz w drodze publicznej licytacyi całego po ś. p. małżonkach, **Sebastyanie i Katarzynie Jeziorskich** jako spadek pozostałego nieruchomego majątku i o stósunkowy podział uzyskanej ceny na cel zniesienia wspólnej własności z przynależytościami i że w załatwieniu takowego termin do ustnej rozprawy na dzień 6. sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana, wyznaczonym został. Gdy miejsce pobytu tego Błażeja Jeziorskiego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego — **Jakóba Jeziorskiego** brata, kuratorem, nieobecnego ustanowił, z którym ten spór według istniejącej ustawy przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem Błażejowi Jeziorskiemu, aby w wyż wyznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub w reście innego obrońcę sobie wybrał i o tem sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszystkich do obrony możebnych środków prawnych użył, w razie bowiem wynikłez zaniedbania skutki sam sobie przypisać musi.

Nowy Targ, dnia 19. czerwca 1867.

(1428) **E d y k t.** (1)

Nr. 24428. C. k. sąd krajowy lwowski ogłasza, że w skutek prośby pana **Michała hr. Baworowskiego** sprzedaż realności pod l. 406¹/₄ w celu zniesienia wspólnej własności na dniu **26. sierpnia 1867** o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie krajowym lwowskim przedsięwziętą będzie.

Cenę wywołania stanowi ilość 2264 zł. w. a., zaś wadyum ilość 225 zł. w. a.

Prawa wierzycieli mają bez względu na cenę kupna nienaruszone przy hypotece pozostać.

Warunki licytacyjne można w registraturze sądowej przejrzeć.

Lwów, dnia 22. czerwca 1867.

(1441) **E d y k t.** (1)

Nr. 5208. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, że na wezwanie c. k. sądu krajowego we Lwowie ddto. 30. marca 1867 l. 17092 celem osiągnienia sumy 4520 zł. 14¹/₂ kr. w. a. z p. n. na rzecz galic. Towarzystwa kredytowego przeprowadzona zostanie publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Zahoczewia wedle Dom. 381. p. 9. n. 27. haer. i p. 10. n. 28. haer. do p. Eulalii Zatorskiej, p. Jana i p. Felicyi Balow należących, położonych w dawnym obwodzie Sanockim powiatu Baligrodzkiego w dwóch terminach, a to na 26. sierpnia 1867 i na 30. września 1867, każdego razu o godzinie 10. zrana w tym samym sądzie z tą uwagą, iż na obu tych dwów terminach dobra rzeczone tylko wyż lub przynajmniej za cenę szacunkową sprzedane być mogą, a gdyby to nienastąpiło, do zasłuchania wierzycieli na warunki ulżające w myśl §. 148 u. p. o. termin na 30. września 1867 o godzinie 4tej popołudniu wyznaczonym zostaje, na którym głosy nieobecnych większości stających wierzycieli doliczone będą, pod warunkami następującemi:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość tych dóbr przyjęta w kwocie 11585 zł. a. w.

2. **Kupiciele obowiązanymi są przed licytacyą wadyum w kwocie 1158 zł. 50 kr. a. w. do rąd komisyi złożyć.**

3. Bliższe warunki licytacyi i ekstrakt tabularny przejrzeć można w registraturze.

O tej licytacyi zawiadamia sąd wierzycieli, których miejsce pobytu nie jest znanem, a to: p. Ignacego Dzianotta, p. Sylwestra Ossuchowskiego, Herscha Wolfa Tuch, Chaima Rappaport, Herscha Wolfa Dym i Abrahama Offe, dalej wszystkich wierzycieli, którzy po 22. grudnia 1866 do tabuli krajowej wejdą, niemniej którym rezolucya zarządzająca sprzedaż przed terminem licytacyi lub wcale doręczoną nie będzie do rąk kuratora niniejszem także dla wszystkich innych czynności w tej sprawie ustanowionego p. Dra. Chamaides substytując mu p. adwokata Dra. Dworskiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 19. czerwca 1867.

(1445) **Kundmachung.** (1)

Nr. 10748. Wegen Lieferung der Deckstofferfordernisse zur Conservirung der Staatsstrassen im Samborer Bezirke für das Jahr 1868 und eventuell auch für die Jahre 1868, 1869 und 1870 mittelst schriftlicher Offerten wird hiemit die Sicherstellungsverhandlung ausgeschrieben. Das diesfällige Erforderniß besteht in der Beischaffung von 1086 Prismem à 54 Cub. Schuh auf der Karpathen Hauptstrasse im Fiscalpreise von . . . . 1415 fl. 34 kr.

und 710 Prismen auf der Sambor-Turkaer ungarischen Hauptstrasse im Fiscalpreise von . . . . 1274 „ 80 fl.

Zusammen sonach 1796 Prismen im Betrage von . . . . 2690 fl. 14 kr. österr. Währ.

Die diesfälligen allgemeinen und speziellen, so wie auch die mit h. o. Verordnung vom 13ten Juni 1856 Z. 23821 allgemein kundgemachten Lieferungsbedingnisse können beim Samborer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre deutlich und bestimmt gestellten Lieferungs-Anbote mittelst rechtsgiltig ausgestellten versiegelten, mit einem 10%tigen Vadium vom Fiscalpreise belegten Offerten bis zum 5. August l. J. beim Samborer k. k. Bezirksamte einzubringen.

Nachträgliche Anbote werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 40748. Dla zabezpieczenia dostawy materyału kamiennego, potrzebnego do utrzymania rządowych gościńców w powiecie Samborskim **na rok 1868**, a wypadkowo także na lata **1868, 1869 i 1870**, rozpisuje się niniejszem licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Potrzebnem jest na ten cel dostarczenie:

1086 pryzm kamienia po 54 sześciennych stóp na główny gościniec karpacki w cenie fiskalnej . . . . 1415 zł. 34 kr.

i 710 pryzm na główny gościniec węgierski między Samborem i Turką w cenie fiskalnej . . . . 1274 „ 80 „

przeto razem 1796 pryzm w cenie fisk. 2690 zł. 14 kr. wal. austr.

Odnoszące się do tego ogólne i osobne, jako też tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca **1856** l. 23821 powszechnie obwieszczone warunki **dostawy** można przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym w Samborze.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby swoje wyraźnie i stanowczo opiewające oświadczenia względem dostawy w prawomocnie ułożonych, opieczętowanych i opatrzone w wadyum, wynoszące 10proc. ceny fiskalnej, wnieśli po dzień 5go sierpnia r. b. do c. k. urzędu powiatowego w Samborze.

Późniejsze oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. lipca 1867.

(1405) **E d i c t.** (1)

Nro. 9850. Vom k. k. **Tarnower** Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe **Kalmen Perlstein** wider **Zdzisław Bogusz** unterm 3. Juli 1867 Z. 9850 eine Klage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 4000 fl. ausgetragen, worüber mit h. g. Beschluße vom 8. Juli **1867 Z. 9850** die Zahlungsauflage gegen ihn erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. **Grabczyński** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Rutowski** als Curator bestellt.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 8. Juli 1867.

(1431) **Koncurs** (2)

der Gläubiger des Moses Sprecher.

Nr. 39494. Von dem k. k. Landesgerichte zu **Lemberg** wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche Vermögen, dann über das in den Kronländern, für welche das Patent vom 20. November **1852** R. G. B. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des **Moses Sprecher** der Concurs eröffnet.

Wer an diese Cocursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmassevertreter Herrn Dr. **Męciński**, für dessen Stellvertreter Herr Dr. **Mali** ernannt wurde, bei diesem Landesgerichte bis 30. September 1867 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters und der Gläubiger-Ausschüsse wird die Tagsatzung auf den **11. October 1867** Vormittags **10** Uhr bei diesem Landesgerichte anberaumt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 15. Juli 1867.

(1426) **Kundmachung.** (2)

Nr. 15884. Zur Verpachtung der Branntwein- und Methpropinationsgerechtsame, so wie des Weinausschankrechtes im Bereiche der zur Reichsdomaine **Medenice** gehörigen Ortschaften auf die Dauer von drei Jahren vom 1. November 1867 bis letzten October **1870** wird eine öffentliche Concurrenz-Verhandlung mittelst schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Das gedachte Object ist in folgende drei Sectionen getheilt:

1. Section bestehend aus den Dörfern: **Medenice, Letnia** mit Ausschluß von **Manaster letniański, Tynów, Hruszów** und **Litynia**;

2. Section, bestehend aus **Lipice**. **Saska, Radelicz, Horucko** und **Ungartsberg**.

3. Section bestehend aus **Bilcze**. **Josefsberg, Königsau** und **Brigidau**.

Der Fiscalpreis des einjährigen Pachtschillinges beträgt für die

1te Section	3544 fl. 98 kr.
2te Section	1253 „ 92 „
3te Section	1679 „ 66 „
endlich für das ganze Object . . .	6478 fl. 56 kr.

österr. Währ.

Als Angeld der zehnte Theil des Fiscalpreises zu erlegen.

Es werden blos schriftliche mit der gesetzlichen Stempelmarke versehene und dem Vadium belegte versiegelte Offerten angenommen, welche von Offerenten eigenhändig geschrieben, und gefertigt oder wenigstens eigenhändig unterfertigt sein müssen und den bestimmten einzigen Pachtzinsantrag nicht blos in Ziffern sondern auch mit Buchstaben ausgedrückt, den Wohnort des Offerenten, endlich die bestimmte Erklärung zu enthalten haben, daß der Offerent allen Licitationsbedingungen sich unbedingt unterzieht.

Das Aerar behält sich die Wahl unter den Offerenten, vormündliche Anbote werden nicht entgegen genommen.

Die Offerten sind längstens bis 19ten August 1867 6 Uhr Abends bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in **Sambor** zu überreichen.

Die näheren Pachtbedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in **Sambor** eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Lemberg, den 10. Juli 1867.

(1427) **Edykt.** (2)

Nr. 32335. C. k. sąd krajowy lwowski p. Adamowi hrab. Bąkowskiemu niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw niemu Antoni Chrzanowski na dniu 25. października 1866 do l. 57924 wniósł pozew o zapłacenie sumy 1245 zł. 22 kr. w. a. z p. n. i o pomoc sądową prosił, w skutek czego postępowanie sumaryczne z terminem na dzień 12. sierpnia 1867 o godzinie 11. rano zarządzone zostało.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy lwowski w celu jego obrony i na jego koszta niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata krajowego Dra. Maly z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Białoskórskiego ustanowił, z którym ta sprawa podług ustawy sądu galicyjskiego przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edyktem atoli pozwanego się upomina, aby w należytym czasie albo sam się stawił, lub ustanowionemu zastępcy potrzebne dowody udzielił, lub swego zastępcę sobie obrał i sądowi oznajmił, w ogóle potrzebne ku swej obronie kroki poczynił, inaczej sobie skutki zaniedbania sam przypisze.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 8. czerwca 1867.

(1410) **Edict.** (3)

Nr. 2258. Vom **Radziechower** k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, daß über Einschreiten der **Kaminkaer** Dampfmühle Direction de prasto 25. Juni 1867 Zahl 2258 die executive Feilbiethung der Fahrniße des **Josef Schargel** aus **Witków**, bestehend aus einem Pelze, israelitischen Büchern, einer Bettstätte und Bettzeug im Gesammtschätzungswerthe von 61 fl. 50 kr. öst. W. zur Hereinbringung der ersiegten Gerichtskosten pr. 14 fl. 90 kr. und der Executionskosten pr. 6 fl., 13 fl. 52 kr und 26 fl. 97 kr. bewilligt werde, und bei drei Tagsatzungen, nämlich: am 29. August 1867 und am 12. und 26. September 1867 jedesmal um 11 Uhr Vormittags in der Gerichtskanzlei abgehalten werden wird.

Kauflustig werden hiezu mit dem Bedeuten vorgeladen, daß die feilzubiethenden Gegenstände nur gegen gleich baare Bezahlung und erst bei der dritten Tagsatzung unter dem Schätzungswerthe werden hintangegeben werden.

Radziechów, am 8. Juli 1867.

(1408) **Edykt.** (3)

Nr. 3458. C. k. sąd obwodowy Nowo Sądecki niniejszem zawiadamia Mendla Sperlinga, iż przeciw niemu Chawe Vogel wniosła do tutejszego sądu pozew z prośbą o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 200 zł. w. a. z p. n.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Mendla Sperlinga nie jest wiadome, przeto c. k. sąd tutejszy mianuje na koszt i niebezpieczeństwo pozwanego tutejszego pana adwokata Dra. Bersona dodając mu na zastępcę pana adwokata Dra. Micewskiego kuratorem dla tegoż i panu kuratorowi doręczając dotyczący nakaz zapłaty poleca, aby nieobecnego Mendla Sperlinga aż do ukończenia tej sprawy według prawa i sumienia zastępował.

Jest zatem rzeczą pozwanego, albo osobiście się bronić, albo ustanowionemu kuratorowi wcześnie potrzebne do obrony dostarczyć dowody, lub wreszcie innego sądowi wskazać zastępcę, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 18. czerwca 1867.

(1413) **Edikt.** (3)

Nr. 38647. Von dem **Lemberger** k. k. Landes- als Handelsgerichte wird den dem Wohnorte nach unbekannten **Schame Langenas** und **Schifra Langenas** hiemit bekannt gemacht, daß **Simche Margoles** Geschäftsmann in **Lemberg** wider dieselben unterm **8ten** Juli 1867 Zahl **38647** ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 600 fl. öst. W. s. N. G. überreicht hat, worüber gleichzeitig die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Wohnort der **Schame Langenas** und **Schifra Langenas** unbekannt ist, so wird denselben auf ihre Gefahr und Kosten der Hr. Landes-Advocat Dr. **Blumenfeld** mit Substituirung des Hrn. Landes-Advocaten Dr. **Gregorowicz** zum Curator bestellt, dem Ersteren die Zahlungsauflage zugestellt, und hievon die Belangten mit vorstehendem Edicte verständigt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 10. Juli 1867.

(1404) **Edict.** (2)

Nro. 9851. Vom k. k. **Tarnower** Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, daß **Kalmen Perlstein** gegen **Zdzisław Bogusz** unterm 3. Juli 1867 Z. 9851 eine Klage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 2000 fl. angebracht hat und daß auf Grund derselben mit h. g. Beschluße vom 8. Juli 1867 Z. 9851 die Zahlungsauflage dieser Wechselsumme pr. 2000 fl. gegen **Zdzisław Bogusz** erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. **Grabczyński** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Rutowski** als Curator bestellt.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Lemberg, am 8. Juli 1867.

(1423) **Edykt.** (2)

Nro. 9499. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Temerlę Hollender, że z powodu doręczenia jej uchwały do l. 2705 w sprawie Izraela Hollendera przeciw Temerli Hollender o 5317 zł. w. a. c. s. c. ustanowionym został kuratorem na jej koszt i niebezpieczeństwo p. adwokat Dr. Zucker a jako zastępca p. adwokat Dr. Rosenblatt.

Kraków, dnia 24. czerwca 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.